

Ναύπακτος: Χριστούγεννα με την Σταχομαζώχτρα του Παπαδιαμάντη

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου](#)

Χριστουγεννιάτικη γιορτή πραγματοποιήθηκε χθες στην Παπαχαλαμπείο αίθουσα της Ναυπάκτου, που οργανώνει κάθε χρόνο και πραγματοποιεί την δεύτερη μέρα των Χριστουγέννων το τμήμα Νεότητας της Ιεράς Μητρόπολης Ναυπάκτου.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Ναυπάκτου** και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος, ο Δήμαρχος Ναυπακτίας κ. Βασίλειος Γκίζας και πολύς κόσμος.

Στην φετινή γιορτή έγινε μια επιστροφή στο παρελθόν, για να τονισθεί το πραγματικό νόημα της εορτής των Χριστουγέννων, που μεθοδευμένα αφαιρείται από τις σύγχρονες κοσμικές εορταστικές εκδηλώσεις.

Ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Μητροπόλεώς μας, π. Θωμάς Βαμβίνης, στον πρόλογο της γιορτής, παρουσίασε το γενικό περίγραμμά της, επισημαίνοντας την επιλογή των υπευθύνων της εκδήλωσης να απαγγελθούν χριστουγεννιάτικα ποιήματα Ελλήνων ποιητών, που για αρκετά χρόνια είχαν αφεθεί στην λήθη του παρελθόντος. Κατόπιν ανέφερε αυτούς που εργάστηκαν με τα παιδιά των κατηχητικών για την πραγματοποίηση της εκδήλωσης και ευχαρίστησε το **Παπαχαράλμειο Ίδρυμα** για την παραχώρηση της αίθουσας.

Η εκδήλωση άνοιξε με τρεις χριστουγεννιάτικους εκκλησιαστικούς ύμνους, που έψαλε με συνοδεία ισοκρατήματος η Αργυρή Χριστοδουλοπούλου και ακολούθησε η επαγγελία έξι ποιημάτων γνωστών Ελλήνων ποιητών (Κ. Κρυστάλλη, Κ. Παλαμά, Γ. Δροσίνη, Τ. Άγρα) από παιδιά των κατηχητικών της Μητροπόλεώς μας.

Στην συνέχεια η Χορωδία Παραδοσιακής Μουσικής της Μητροπόλεώς μας, με δάσκαλο και διευθυντή τον Πρωτοψάλτη του Μητροπολιτικού Ναού της Ναυπάκτου κ. Παντελή Αναστασόπουλο, έψαλε παραδοσιακά κάλαντα και κατόπιν τρία τραγούδια, που ήταν μια «μελωδική εισαγωγή» στο θεατρικό που ακολούθησε. Την χορωδία συνόδευε ορχήστρα, την οποία συγκροτούσαν ο Γιώργος Αγγελόπουλος στο λαούτο, ο Δημήτρης Αγγελόπουλος στο βιολί, ο Θάνος Αγγελής στο κλαρίνο, ο Κωσταντίνος Αγγελής στα κρουστά και ο Παντελής Αναστασόπουλος, στο κανονάκι.

Το θεατρικό ήταν μια ελεύθερη θεατρική διασκευή του γνωστού διηγήματος του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη «Η σταχομαζώχτρα» από την φιλόλογο κ. Χριστίνα Καρανικόλα-Σχοινά. Σε αυτό το παπαδιαμαντικό έργο κεντρική ηρωίδα είναι η θεια-Αχτίτσα, η οποία βιώνει την απόλυτη ανέχεια και κακοπάθεια. Ζη την φτώχεια στο έπακρο. Έχασε όλη την οικογένεια που κάποτε είχε, σύζυγο, δυό γιούς, μια κόρη και ένας γιός της ξενιτεύτηκε χωρίς να δίνη σημεία ζωής. Της έμειναν μόνο τα δύο ορφανά της κόρης της, που ανέλαβε να τα μεγαλώσει, αφού ο πατέρας τους τα εγκατέλειψε. Μέσα στην απόγνωση της φτώχειας, παραμονή των Χριστουγέννων, δέχθηκε μια αναπάντεχη βοήθεια που την συνέδεσε με τον χαμένο γιό της. Αυτό έφερε την ανατροπή στην ζωή της ταλαίπωρης γριούλας και των δύο παιδιών, των εγγονών της.

Η διδασκαλία του έργου έγινε από τις φιλόλογους: Χριστίνα Καρανικόλα-Σχοινά, Θεοδώρα Σιαμπαλή-Τούρκα και Μαρία Κουτούση-Σύψα. Τα σκηνικά επιμελήθηκε και

φιλοτέχνησε η κ. Ελένη Κορωναίου. Τα ηχητικά και τον φωτισμό είχε ο Δημήτρης Ιωάννου, ο οποίος επίσης βιντεοσκόπησε την εκδήλωση.

Οι μικροί ηθοποιοί απέδωσαν θαυμάσια τους ρόλους τους, πράγμα που σημαίνει ότι οι υπεύθυνες του θεατρικού τους βοήθησαν να κατανοήσουν το νόημα του παπαδιαμαντικού διηγήματος, καθώς και το ήθος των προσώπων που υποδύονταν, ώστε να τους υποδυθούν με φυσικότητα.

Με το τέλος της παράστασης τα παιδιά παρατεταγμένα με τρίγωνα και φαναράκια πάνω στην σκηνή, αφού είπαν τα κάλαντα, δέχθηκαν ως φιλοδώρημα το θερμό χειροκρότημα του κόσμου.

Στο κλείσιμο της εκδήλωσης χαιρετισμό απηύθυναν ο **Δήμαρχος Ναυπακτίας** και ο Σεβασμιώτατος.

Ο Δήμαρχος, κ. Β. Γκίζας, συνεχάρη τα παιδιά και τους υπεύθυνους της εκδήλωσης γιατί απέδωσαν το πραγματικό περιεχόμενο της εορτής των Χριστουγέννων, το οποίο, δυστυχώς, απουσιάζει από τις πολλές κοσμικές εκδηλώσεις των εορταστικών ημερών.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο θεολογικό περιεχόμενο της μεγάλης εορτής των Χριστουγέννων. Είπε ότι φανερώνει την αγάπη του Θεού προς τον άνθρωπο και την αγάπη του ανθρώπου προς τον Θεό και τον συνάνθρωπο. Μίλησε κατόπιν για τον χαρακτήρα της γιορτής που παρουσιάστηκε. Είπε ότι ήταν μια επιστροφή στα παλιά, αφού ακούστηκαν ποιήματα από παλαιούς ποιητές, που διέσωζαν το περιεχόμενο της μεγάλης γιορτής των Χριστουγέννων.

Επεσήμανε ότι στον τόπο μας παρουσιάστηκαν δύο τάσεις: η μια ήταν των λογοτεχνών, που είχαν πιάσει την ψυχή του λαού, την ψυχή της Ρωμαιοσύνης και από την άλλη των στοχαστών, των ακαδημαϊκών, που μας έφεραν μια άλλη παράδοση, ξένη προς την παράδοση του λαού μας.

Κατόπιν παρατήρησε ότι σε ο,τι ακούστηκε (ποιήματα, κάλαντα, τραγούδια) παντού υπήρχε αναφορά στην Φάτνη, γι' αυτό ανέφερε την ερμηνεία του αγίου Γρηγορίου Νύσσης για τον σκοτεινό σπήλαιο, όπου γεννήθηκε ο Χριστός, τα ζώα που τον συντρόφευαν (τον «βούν» και τον «όνο»), το άχυρο της φάτνης και τα σπάργανα. Το σκοτεινό σπήλαιο είναι ο αφεγγής βίος των ανθρώπων, οι οποίοι σαν το βόδι είναι ζευγμένοι στο ζυγό του νόμου (οι Εβραίοι) ή σαν τον όνο κουβαλούν το βάρος των αμαρτιών τους (οι Εθνικοί ειδωλολάτρες) και τρώνε τα άχυρα, την άλογη τροφή.

Σε αυτό το σπήλαιο, τον αφεγγή βίο, γεννήθηκε ως άνθρωπος ο Λόγος του Θεού,

δεμένος στα σπάργανα (τις αμαρτίες των ανθρώπων), για να τους ελευθερώσει από το σκοτάδι και την άλογη τροφή, ως ο λογικός Άρτος, ο Άρτος της Ζωής. Μένοντας όμως στον κόσμο, ο Χριστός έμεινε ο Άρτος της Ζωής, ο Άρτος του ως αχυρώδη

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)